

Ustawa

z dnia 2016r.

o zmianie ustawy o zawodzie fizjoterapeuty

Art. 1. W ustawie z dnia 25 września 2015 r. o zawodzie fizjoterapeuty (Dz.U.2015.1994) art. 156 otrzymuje brzmienie:

„Art. 156. Ustawa wchodzi w życie po upływie 24 miesięcy od dnia ogłoszenia .”;

Art. 2 Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Zasadniczym celem projektowanej regulacji jest zabezpieczenie właściwej jakości udzielanych świadczeń zdrowotnych z zakresu fizjoterapii, zgodnego oczekiwaniami pacjentów i środowiska fizjoterapeutów. Wprowadzone w ustawie z dnia 25 września 2015 r. o zawodzie fizjoterapeuty (Dz.U.2015.1994), zwanej dalej „ustawą” regulacje, nie dają gwarancji właściwego rozwiązania tego celu, również w zgodzie z obowiązującym systemem prawa. Przepisy dotyczące zawodu fizjoterapeuty, jako samodzielnego zawodu medycznego, w tym: uzyskiwania prawa wykonywania zawodu, kształcenia zawodowego i podyplomowego oraz odpowiedzialności zawodowej fizjoterapeutów, a także samorządu zawodowego fizjoterapeutów, stoją w zasadniczej sprzeczności z większością regulacji prawnych, obowiązujących w tym zakresie.

Nadanie fizjoterapeutom uprawnienia kwalifikacji w leczeniu pacjentów do zabiegów fizjoterapii i ich stosowania, bez chociażby wstępnej diagnostyki lekarskiej, może zagrażać zdrowiu, a w skrajnych przypadkach życiu pacjentów. Zaniechanie badania lekarskiego przed podjęciem leczenia narusza w sposób oczywisty bezpieczeństwo chorego i stanowi działanie wbrew powszechnie przyjętym w Europie standardom medycznym. Zabiegi fizjoterapeutyczne są jedynie elementem procesu rehabilitacji, a fizjoterapeuta wykonuje tylko niektóre ze świadczeń zdrowotnych z zakresu rehabilitacji. Wprowadzony w ustawie program kształcenia fizjoterapeutów i zakres zdobywanej przez nich wiedzy nie są wystarczające do uznania, że fizjoterapeuci mogą w pełni samodzielnie kwalifikować i planować zabiegi fizjoterapeutyczne, wydawać opinie i orzeczenia, zlecać wyroby medyczne oraz sprawować nadzór nad udzielaniem świadczeń zdrowotnych.

Uregulowanie zawodu fizjoterapeuty jest zasadne, jednak osiągnięcie tego celu nie może odbywać się kosztem pogorszenia jakości świadczeń i bezpieczeństwa pacjentów oraz powielania kompetencji zarezerwowanych dla lekarzy specjalistów.

Problematyka uregulowana ustawą jest szczególnie istotna dla ochrony zdrowia i życia ludzi, jednak nie może pozostawać w sprzeczności z pozostałymi regulacjami ustawowymi w tym obszarze. Zgodnie z Zasadami Techniki Prawodawczej w projekcie ustawy zaproponowano nowe brzmienie art.156 regulującego termin wejścia w życie ustawy. Z uwagi na wyżej

wymienione wątpliwości i zastrzeżenia oraz fakt iż wejście w życie ustawy pociągnie za sobą znaczące skutki finansowe dla budżetu Państwa, zaproponowanym rozwiązaniem jest przesunięcie terminu wejścia w życie ustawy o 18 miesięcy, tj. od dnia 1 kwietnia 2018 r. W zgodzie z zasadą racjonalnego wydawania środków budżetu państwa, zapobiega to wprowadzeniu regulacji prawnych, które wprowadziłyby rozwiązania niekorzystne w zakresie przeznaczenia środków publicznych i efektów ich wykorzystania, a ponadto byłyby szkodliwe z punktu widzenia dobra pacjenta oraz jakości wykonywanych świadczeń medycznych. W zaproponowanym okresie *vacatio legis*, będzie można wypracować i uchwalić regulacje nowelizujące ustawę, które dadzą pewność rozwiązań gwarantujących osiągnięcie celu, który wyznaczył sobie ustawodawca przystępując do prac, a następnie uchwalając ustawę z dnia 25 września 2015 r. o zawodzie fizjoterapeuty.

Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne

Z uwagi na zapobieżenie, wyżej opisanym negatywnym skutkom dla sektora ochrony zdrowia projekt wywoła pozytywne skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne.

Relacje z Prawem Unii Europejskiej

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.